

SZASZRÉGEN 'ES VIDÉKE

KULTÚRA •
EGYHÁZ •
KÖZÉLET

XVII. évfolyam 4. (194.) szám, 2015. április

A tartalomból:

4. oldal:

Fábián Gizella

Petőfi márciusa

6. oldal:

Demeter Aranka

Szeretet - szabadság

10. oldal

Péter Beáta

*Magyar Arany érdem-
kereszt Máthé Mártának*

11. oldal

Miklós Márta

Virághozó tavasz

14. oldal:

Réthy István

Beton tanár úr

18. oldal

Szabó Antal

Sport

20. oldal

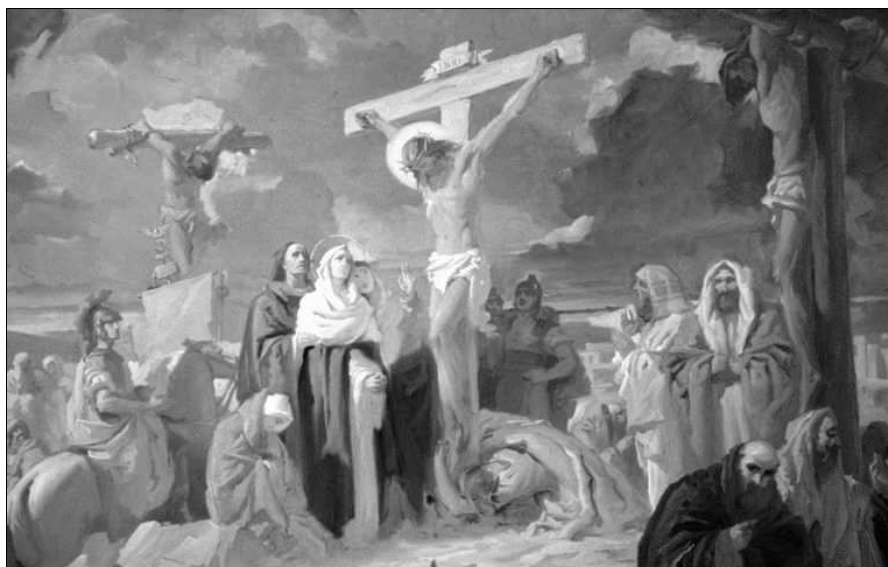
Fábián Gizella

Humor

Márta néni

Áldott húsvéti ünnepek!

BARICZ LAJOS

Gyerek a kereszt előtt

„Mit csinál ott az a bácsi
mozdulatlan fenn a fán?
Nem akarom, hogy ott legyen,
vegyük hát le szaporán!”

Az a bácsi Isten Fia,
lásd, ilyen a szeretet,
azért halt meg a kereszten,
mert ő nagyon szeretett.

„Apukámat, anyukámat
én is nagyon szeretem,
s akkor vajon ezért én is
a kereszten végezem?”

Nem szegeznek ma keresztre,
mégis szenved, ki szeret;
szeretnek az értékét
a szenvedés adja meg.

Jézus feltámad

Az ünnep véget ér, a főpap örül,
mert halálba küldték a „nép lázítóját”,
nem lesz többé zűr a Tanító körül –
taníthatja újra nyugodtan a Tórárt.

De harmadnapon egy furcsa hír kering:
üres Jézus sírja, látták őt sokan,
a tizenegy is már együtt jár megint.
Jézus köztük van, de nem tudni hogyan.

A sír mellett járva lepleket találtak,
híre-hamva sincsen benne a halálnak:
húsvét hajnalán az Úr feltámadott.

Támadj bennem is fel, Te, kit eltemettem,
légy a gyámolítóm, aki bűnbe estem.
Hiszem: veled éltem és feltámadok.

Áprilisi

eseménynaplár

- 2-án (1952) hunyt el **Molnár Ferenc** író.
- 3-án (1897) hunyt el **Johannes Brahms** zeneszerző.
- 4-én (1784) született **Kőrösi Csoma Sándor** nyelvtudós, könyvtáros, a tibetológia megalapítója, a Tibeti–angol szótár megalkotója.
- 5-én (1588) született **Thomas Hobbes** angol filozófus.
- 6-án (1671) született **Jean-Jacques Rousseau** filozófus, író és zeneszerző.
- 6-án (1490) halt meg **Hunyadi Mátyás**, az igazságos Mátyás király.
- 6-án (1937) hunyt el **Juhász Gyula** költő.
- 8-án (1735) halt meg **II. Rákóczi Ferenc**, a Rákóczi-szabadságharc vezetője, erdélyi fejedelem.
- 8-án (1860) hunyt el **Széchenyi István** politikus, író, polihisztor, közgazdász, a Batthyány-kormány közlekedési minisztere, a modern, új Magyarország egyik megeremtője.
- 10-én (1739) született **Baróti Szabó Dávid** költő és nyelvújító.
- 11-én (1900) született **Márai Sándor** író, költő, újságíró.
- 11-én (1905) született **József Attila** költő.

Márai Sándor

MÁRAI SÁNDOR

Ajándék

És mégis, ma is, így is,
örökké mennyit ad az élet!
Csendesen adja, két kézzel,
a reggelt és a délutánt,
az alkonyt és a csillagokat,
a fák füledt illatát,
a folyó zöld hullámát,
egy emberi szempár visszfényét,
a magányt és a lármát!
Mennyit ad, milyen gazdag va-
gyok,
minden napszakban,
minden pillanatban!
Ajándék ez,
csodálatos ajándék.
A földig hajolok,
úgy köszönöm meg.

Monológ

Akarok még hinni az életben
s a mások életében – akarom,
hogy izmos és erős legyen karom
s földaloljak egy lobogó „igen”-ben.

Mert megbocsátottam mindenkinek
s szeretném, hogy nekem is
megbocsásson,
ki tettenért a pózon és csaláson
és ne vádoljon többé senki meg.

A múltat én elhordozom magammal
új életemre, mint zsákját a vándor:
hogy éltem egyszer én, Márai Sándor,

S emlékeimmel elmotozva élnek,
mert amit érdemeltem, rám talált:
kaptam egy életet és egy halált.

Veszteség

„Néha megállok az utcán, zsebembe nyúlok, úgy érzem, elvesztetem valamit.

Otthon fiókokat nyitogatok, leveleket olvasok, régi ruhák zsebeit kutatom át.

Máskor rajtakapom magam, hogy felhívok telefonon embereket, valamilyen ürüggyel faggatom őket, másról beszélek.

Valamit elvesztettem.

Felébredek éjjel három felé, s egyszerre megértem: az álmod vesztettem el!

Nem az éjszaka álmát, az alvás melléktermékét, azt a zagyva, édes sületlenséget, amely a nap hulladékaiból és eltemetett vágyaim gőzéből sűrűsödik tüneményé.

Hanem azt az álomszerű érzést, hogy a valóság mögött van értelem, melyet nem lehet szavakkal kifejezni. Mi volt ez az álom? Miért fáj úgy, hogy nincs már? Miért kutatok utána? Az ifjúság volt? Nem tudom.

Csak azt tudom, hogy kiraboltak.”

*

Sokféle erő van az emberek között, sokféleképpen ölik egymást az emberek. Nem elég szeretni, lelkem. A szeretet tud nagy önzés is lenni. Alázatosan kell szeretni, hittel. Az egész életnek akkor van csak értelme, ha igazi hit van benne. Isten a szeretetet adta az embereknek, hogy elbírják egymást és a világot.

SZÉCHENYI ISTVÁN

Széchenyi István író, polihisztor, közgazdász, a Batthyány-kormány közlekedési minisztere, akit Kossuth Lajos, az egyik legnagyobb politikai ellenfele így méltatott: „*polgári erényben nagy férfiak, minő például az, kit én, nem gyáva hízelgésből, hanem meggyőződésből, a magyarok legnagyobbikának szoktam nevezni*”.

Eszméi, tevékenysége és hatása által a modern, új Magyarország egyik megteremtője. A magyar politika egyik legkiemelkedőbb és legjelentősebb alakja, akinek nevéhez a magyar gazdaság, a közlekedés, a külpolitika és a sport terén végrehajtott reformok fűződnek. Számos intézmény alapítója és névadója.

Széchenyi-gondolatok:

„Sokan azt gondolják: Magyarország – volt; én azt szeretném hinni – lesz!”

„Az emberi nemnek hivatása nem rontás, pusztítás, megsemmisítés, hanem hogy munkáljon, alkosson, teremtsen.”

„A nemzet nagysága, boldogsága mindig csak magában a nemzetben rejtetik.”

„A magyar szó még nem magyar érzés, az ember, mert magyar, még nem erényes ember, és a hazafiság köntösében járó még korántsem hazafi. S hány ily külmázos dolgozik a haza meggyilkolásán...”

„A legcifrább szavaknak sincs hitele ott, hol tények bizonyítanak ellenkezőt.”

„Az emberi nemnek hivatása nem rontás, pusztítás, megsemmisítés, hanem hogy munkáljon, alkosson, teremtsen.”

„Sokat kell tanulnia az embernek ahhoz, hogy megtudhassa, milyen keveset is tud.”

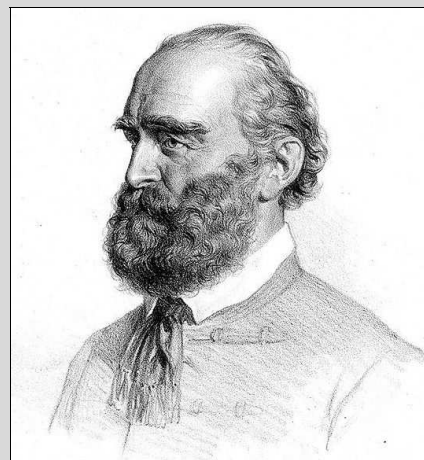
„Én pedig honunk minden lakosát, ha nem is gazdagnak, magas helyen állónak, de legalább szabadnak látni óhajtanám!”

„Isten embernek soha nem segít közvetlen, de mindig csak közvetve, esze, tudománya, szorgalma által.”

„Szabadságát az ember rendszerint akkor becsüli, amikor már nem szabad, vagy ha szabadságát végtelen áldozatokkal vívta ki.”

„Az ember csak annyit ér, amennyi hasznot hajt embertársának, hazájának, s ezáltal az egész emberiségnek...”

„Minden nemzetnek olyan kormányja van, aminőt megérdemel. Ha valami oknál fogva ostoba vagy komisz emberek ülnek egy bölcs és becsületes nép nyakára, akkor a nép azokat a silány fickókat minél hamarabb a pokol fenekére küldi! De ha egy hitvány kormány huzamosan megmarad a helyén, akkor bizonyos, hogy a nemzetben van a hiba. Akkor a nemzet aljas vagy műveletlen!”

Széchenyi István

- 13-án (1885) született **Lukács György** filozófus, esztéta, egyetemi tanár.
- 14-én (1916) hunyt el **Eötvös Károly** politikus, ügyvéd, író, publicista.
- 14-én (1886) született **Tóth Árpád** költő, műfordító.
- 15-én (1690) halt meg **I. Apafi Mihály** erdélyi fejedelem.
- 15-én (1983) halt meg **Illyés Gyula** költő, író, drámaíró, műfordító, lapszerkesztő.
- 16-án (1830) halt meg **Katona József** drámaíró.
- 18-án (1901) született **Németh László** író, esszéista, drámaíró.
- 19-én (1560) hunyt el **Melachthon Fülöp** német teológus, reformátor, Luther Márton munkatársa.
- 19-én (1890) halt meg **Orbán Balázs** író, néprajzi gyűjtő.
- 22-én (1861) született **Tisza István** politikus, miniszterelnök.
- 22-én (1901) született **Thury Zsuzsa** író.
- 23-án (1616) halt meg **W. Shakespeare** angol drámaíró, költő, színész.
- 27-én (1845) született **id. Bartók György** teológus, református püspök.
- 28-án (1794) született **Jósika Miklós** író, újságíró, a magyar romantikus regény megteremtője.

Áprilisi

eseménynaptár

Petőfi márciusa

SZÁSZRÉGENI RENDEZVÉNYEK MÁRCIUS 15-ÉN

A szászrégeni Humana Regun Egyesület szervezésében március 14-én és 15-én több helyszínen is megemlékeztek a szászrégeniek a 48-as forradalomról.

Március 14-én a George Enescu Ifjúsági Házban a *Petőfi márciusa* című előadáson felléptek a helyi Lucian Blaga és Petru Maior líceumok magyar diákjai, a Csim-Bumm színjátszó csoport, a Rügyecskék néptáncscsoport, a marosfelfalusi Bíborka, a kislülpösi Verőfény táncscsoportok, valamint Géczi Jancsi, Virginás Árpád, Ördög Tímea, Ördög Ödön és Bondor Anna-Renáta.

Ezen a napon is emlékezünk hőseinkre, mártírjainkra, akik származásuktól függetlenül lelkükben magyarnak érezték és vallották magukat, akikre ma is büszkék vagyunk, akár karddal, akár tollal harcoltak a magyar nemzet szabadságáért. A XXI. században élőknek is ápolniuk kell emléküket, hitüket. Hűségük örök példa lehet a mában és a jövőben. Harcolni kell a kivívott szabadságért, a meggyőződésünkért, hitünkért, hagyományainkért, kultúránkért. De nem fegyverrel, marakodással és nem megfutamodással. Itthon, otthon, összefogással, áldozatvállalással, a szó, a magyar szó hatásával gyakorolni jogainkat, elvárásainkat megmaradásunk érdekében – ezekkel a szavakkal kezdte *Menyei Ildikó* az ifjúsági házban az

A Csim-Bumm előadása

1848-49-es forradalom és szabadságharc emlékére rendezett előadást. A *Csim-Bumm* színjátszó csoport tagjai a *Petőfi márciusa* című verses összeállításban Petőfi Sándor, Várnai Zseni, Schmidt János, Szuhánics Albert, Sánta J. Ede, Utassy József és Baricz Lajos verseiből szavaltak. A csoport 15 tagjából heten léptek fel, mindannyian osztálytársak. A csim-bummos srácokat az elmúlt év novemberében az erdőszentgyörgyi Színpad műkedvelő színjátszó találkozón „a legjobb négyes fiúalakítás”-ért díjazták. A csoportot Fábián András vezeti.

Bondor Anna-Renátát, Géczi Jancsi felfedezettjét, a Florea Bogdan általános iskola VI. osztályos diákját is örömmel láttuk viszont a színpadon.

A *Rügyecskék* néptáncscsoport nyolc éve állandó szereplője a városi, megyei rendezvényeknek, mindig büszkén képviselte a várost országos vagy nemzetközi rendezvényeken is. A táncosok a 2010-ben elért országos III. díjakra a legbüszkébbek, amit Gyulafehérváron nyertek, a verseny egyetlen magyar képviselőjeként. Többször vendégszerepeltek Magyarországon, utoljára 2012-ben Kecskeméten, ahol Erdélyt képviselték a XII. Európa Jövője Nemzetközi Gyermek- és Ifjúsági Találkozón. Gál Gabriella csoportvezető és Nagy Lehel Levente koreográfus nyolcéves munkája sem volt hiábavaló.

A kislülpösi *Verőfény* néptáncscsoport előadásának címe: *Élj szabadon*. A 2012-ben alakult csoportot nyolc pár, 11 és 15 éves diákok alkotják.

Repertoárjukban kislülpösi, vajdaszentiványi, mezősegyesi, mezőmadarasi és méhkeréki táncok szerepelnek. Számos fellépésük volt szülőfalujukban, valamint a környező falvakban, városokban. Táncoktató, koreográfus Simon Szabolcs, a csoport vezetője Nagy Hajnal tanítónő.

A líceumok magyar diákcsoportja

Templomkerti ünneplők

Fotó: FAGY

Ördög Tímea és Ödön, a művész testvérek, akikre mindig számíthatunk. Bár két külön városban tanulnak, Timi a marosvásárhelyi Művészeti Líceum zene szakán, Ödi a kolozsvári Gheorghe Dima Zeneakadémia előadóművészeti karán, időben itt voltak az előadáson.

A *Bíborka néptáncgyűttes A nap küszöbén* című produkciója Wass Albertnek állított emléket a költő *Üzenet haza* című versén keresztül. Wass Albert otthonszeretét, gyökereihez való ragaszkodását népdalban és néptáncban vitték színpadra: a boldog és felhőtlen gyermekkort, a felnőtté válást, a párválasztást, a hányatott életet, a szülőföldre való visszatérés örökös vágyát. Forgatókönyv, rendező-koreográfus: Iváncsny László, a Háromszék Táncgyűttes művészeti vezetője. Koreográfus: Duka Szabolcs Attila. A táncgyűttes vezetője Kovács Hajnal.

Virginás Árpád több zenei műfajban énekelt már a színpadon, diákként, egyetemistaként, most pedig mint dolgozó fiatalember. Ha a közösségért tenni kell, jelentkezik és cselekszik.

A szászrégeni Lucian Blaga és Petru Maior líceumok magyar diákjai Szabó Előd és Nagy Robert Brai szerzők rockoperáját adták elő. 2014. október 6-

án mutatták be az első részét, a második rész címe: *Arad 1849* – táncjáték. Koreográfus Kovács János, táncoktató Kovács András. A csoport vezetője Székely Rozália tanárnő. Az előadás telt ház előtt zajlott le.

Március 15-én délben a római katolikus templom udvarán szervezett emlékünnepeket a szászrégeni fúvószenekar nyitotta meg. A jelenlevőket a házigazda nevében Balla Árpád plébános köszöntötte. Beszédet mondott Nagy András, az RMDSZ szászrégeni szervezetének elnöke. Magyarosi Levente Isten nevében szólt a jelenlevőkhöz. Mindketten a megbékélésről, az itthonmaradásról, az összefogásról beszéltek. Fellépett a Florea Bogdan általános iskola diákcsoportja Ady Gyöngyvér tanárnő vezetésével, valamint Fülöp Bernadett, Krisztina, Gécz Jancsi, Ördög Tímea és Ördög Ödön előadók. Magyarosi Levente lelkipásztor áldása után koszorúzással zárult az ünnepség.

Március 15-én délután a George Enescu Ifjúsági Házban a szentegyházi Ködszurkáló Kisszínház *Gábor Áron* című történelmi játékát adta elő. A darab hat képre és három táncrea volt lebontva, és Sombori Sándor erdélyi magyar irodalomtörténész, dráma- és regényíró, műfordító azonos című drámája alapján készült. A táncokat Márton Sándor koreográfus állította össze. Az előadást Kiss László színművész rendezte. A Szentegyházáról érkezett csoport 1999 óta dolgozik együtt. 16 év alatt 23 színdarabot mutattak be és több mint 150 előadást játszottak Szentegyházától Mátészalkáig, Kovásznától Szovátáig. A csapat 2008 óta viseli a Ködszurkáló Kisszínház nevet Latinovits Zoltán, a színészkirály emlékére. Az előadás támogatói Rád Sándor és Török Tibor. Köszönjük segítségüket.

Ismét bizonyosodott, hogy Szászrégenben sok olyan fiatal van, akik képesek és szükségét érzik annak, hogy emlékezzenek és táplálják hagyományainkat. Köszönjük nekik, és köszönjük a csoportvezetőknek, a pedagógusoknak, akik melléjük állnak, irányítják és segítik őket munkájukban.

FÁBIÁN GIZELLA

Jelenet a Gábor Áronból

Március idusa

Március 16-án harmadik alkalommal került sor a Március idusa vetélkedőre, melynek célja, hogy a diákok minél inkább megismerkedjenek a márciusi történelmi események előzményeivel, lefolyásával és következményeivel.

Az idei vetélkedő rendhagyónak tekinthető, ugyanis míg az előző években középiskolás diákok mérték össze tudásukat, idén a Petru Maior Technológiai Líceum 5-8. osztályos diákjai méretettek meg hét csapatban a színvonalas eseményen.

Miután Nagy F. Atila történelemtanár, a verseny szervezője megnyitotta a vetélkedőt, Simon Nándor hangszerkészítő és felesége, Simon Magdolna, a líceum informatika szakos tanárnője citerán előadtak egy dalt, ezáltal is emelve az esemény színvonalát. A verseny öt fordulóból állt.

Az első fordulóban minden csapatnak be kellett mutatkozni, illetve be kellett mutatniuk azt a történelmi személyt, akit csapatuk névadójának választottak.

A második fordulóban egyéni produkciók következtek, melyben volt aki verset szavalt vagy énekelt.

A harmadik fordulóban egy rövid filmrészletet nézhettek meg a szabadságharcról, majd ennek alapján különböző kérdésekre kellett választ találniuk.

A negyedik fordulóban a versenyzőknek egy feladatlapot kellett megoldaniuk. Az utolsó fordulóban pedig igen érdekes feladat várt rájuk: különböző cikkeket kaptak, melyek a forradalom egy-egy jelenetét mutatták be, s ezt kellett előadják. Mondanom sem kell, hogy szenzációs jelenetek születtek, mindenki remekül teljesített.

Végül a csapatok között négy díjat osztottunk ki:

A nyertes csapat

első, második, harmadik díjat és egy dicséretet. Mindegyik helyezett értékes könyvjutalomban részesült, a győztes pedig nyári táborban vehet részt a Rákóczi Szövetség jóvoltából.

Véleményem szerint minden csapat győztesként került ki a versenyből, hiszen mindenki nagyon kitett magáért, és a legfontosabb az, hogy jó hangulatú és tanulságos délutánt tölthettünk együtt.

Díjazottak: I. helyezett: Gábor Áron csapata – Ercsei Dávid, Bartis Andrea, Dobai Szilárd, Sükösd Anita; II. helyezett: Gál Sándor csapata – Bachman Renáta, Kiss Levente, Nagy Erika Noémi, Portik Zsolt, Orosz Zsolt; III. helyezett: Bem József csapata – Benkő Szilárd, Fekete Hunor, Tavasz Kinga, Kolcsár Andrea, Sándor Tihamér; dicséret: Bartha Réka, Medve Noémi, Szász Rajmund, Rácz Milán, Nagy Flórián.

Köszönet a szervezőknek a csodálatos vetélkedő megszervezéséért és a versenyzőknek a szép eredményekért!

SZABÓ EMESE ESZTER

XI. osztály – Petru Maior Technológiai Líceum

Szeretet – szabadság

„Nincsen senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja az ő barátaiért.”
(János ev. 15.13)

Minden év március idusán méltóan ünnepel a magyar nép. Tisztelettel, főhajtással emlékezik a magyar szabadságharc kitörésére a világ minden táján a magyarság apraja és nagyja. Helyenként többnapos rendezvényekkel, és emléket állítanak a pesti forradalom ifjainak, Petőfinek és társainak, akik bevették nevüket a világtörténelem nagykönyvébe, letépvén a rabiga láncait, lépvén egy nemzet érdekében, a szabadságért.

Beresztelkén március 15-én a helyi református templomban istentisztelettel kezdődött a 167. éves megemlékező ünnepség. Szép Eduárd helyi lelkipásztor a János ev. 15,9-14 vezéregével gyönyörűen taglalta Jézus szeretetéből fakadó belső és külső szabadságunkat. Napjainkban, a rohanó világban ha több időt szentelünk Jézus szeretetére, mely teremtő erő, és vállaljuk önmagunkat, tévedéseinket beismervén, a belső szabadságunk, a szeretet által áldozatokra

leszünk képesek embertársaink iránt. Ahogy Jézus szeretett minket már az anyaméhben, és áldozatot hozott értünk, földi bűnösökért, igaz keresztyéni kötelességünk „áldozatmérlegre” helyezni szeretetünket. A belső szabadság a Jézussal való kommunikálás, mely nem tűr gyűlölködést, csak alázatot, szeretetet, megveti az önzést, s ha mindez működőképes, a külső szabadságunkat is megalapozzuk. A zsarnokoskodást maga a bűn vezérli, a Sátán gonosz munkája, de a bűjt idején is csendes imáinkban úgy forduljunk a teremtő Urunkhoz, hogy tudjunk is adni magunkból, szeretetünkből, türelmünkből. Vállaljunk áldozatot embertársaink javára, nemzetünk érdekében, merjünk szembenézni a gyűlölettel, mert csak így lesz megtartó erő a szeretet, a szabadság, mely vezérli cselekedeteinket a családban, kisebb-nagyobb közösségeinkben.

Az ige üzenete a hallgatóságnak: tedd fel szereteted az „áldozatmérlegre”, elemezd, mennyi a te szereteted, meddig tudsz elmenni ebben az elanyagiasodott világban a krisztusi lelkülettel barátod, sőt ellenséged érdekében, s a szeretet áldozatvállalását szelídséggel kövesd életedben.

Szeretet nélkül nem lehet belső szabadságunk, s a külső szabadság is csak formális, látszólagos, jelentéktelen, a krisztusi áldozattól távol áll.

A lélekmelengető, bátorító, jelennek üzenő istentisztelet után következett az ünnepi műsor, melyet a gyülekezet a Székely himnusz eléneklésével kezdett. Ezt követte Torkos Ákos XII-es diák Wass Albert Előhang című versének elmondásával, majd Csernátoni József ny. történelemtanár az 1848-as forradalom és szabadságharc eseményeiről szóló tömör és sokatmondó előadása következett. Igaz helyi és környékbeli tör-

Beresztelke is emlékezett

ténelmi események ismertetése által sokunk számára fontos adatokat tartalmazó előadás volt. Köszönet érte a lelkes tanár úrnak, máskor is várjuk szeretettel ismereteink gazdagítására. Albert Zalán IV. osztályos tanuló Petőfi Sándor Nemzeti dalával méltóan tisztelt, hőseinkre emlékezve. Torkos Ákos a Honfoglalás dalával mindenkinek üzent. Nemzeti imánk közös éneklésével zárult az ünnepség. Köszönet illeti a szervezőket, Szép Eduárd lelkipásztort és feleségét, Szépné Magyarai Ildikó lelkésznőt. További erőt és kitartást áldozatos munkájukhoz! Jelen – múlt – jövő együtt összetartó erő.

„Mert van a világnak Atyja/ Van egy hű Gondviselője/ Minden ember megláthatja/ Aki el nem fordul Tőle.” (Petőfi Sándor)

DEMETER ARANKA
tanítónő

Márciusi eskü

Jó emberek, ti széplelkű magyarok,
akik még szabadságért imádkoztok,
kik szeretnétek még mosolyogni,
akartok-e a magyarok Istenére esküdni?

Hangosan, büszkén, csillogó szemekkel,
egymás mellett állva, egy tavaszra emlékezve,
nem látva a végét, de akarva győzelmet,
magyarok Istenének rebegjük eskünköt!

Ti szépreményű magyarok!
Akartok-e itthon még élni...
őseink földjén gyermeket nevelni...
tavasszal kék ibolyát szedegetni...
sárga aranybúzákat kenyérnek aratni?

Akkor esküdjetek!
Rabigát lerázni csak Ő segíthet,
te társadat, és így megint egy a nemzet...
Akarjátok! Hős apáink is ezért véreztek!
Ne féljete!

A bitang s a gyáva megérdemli sorsát,
s azt, hogy anyját, apját kicsúfolják.
Nekünk elég volt, mi szabadságot követelünk!
Márciusban a „magyarok Istenére esküszünk!”

BARTHA JÓZSEF

A Görgényi Református Egyházmegye templomai (24.)

LUDVÉG

Ludvég Szászrégentől 19 km-re északnyugatra, a Mezőség keleti peremén, 430 méteres tengerszint feletti magasságban fekszik.

Neve a német Ludwig személynévből ered. 1228-ban Ludvégfalva, 1322-ben Luduegfalva, 1332-ben villa Ludvici, Luduig (1335), Lwdwegh (1388), 1428-ban Luduvégfalva, Lodvig (1750), Szász-Ludve'g (1760), Lua'wigsdorf (1833). A Szász-előtagjától a helységnévrendezéskor megfosztották.

1332-ben már plébániatemploma volt. Ebben az évben papja, Henchmann a pápai tizedjegyzék szerint 3 sektint fizetett, majd 15 régi verőcei banálist, 1333-ban 6 régi banálist, 1334-ben 6 garast és ismét 7 garast, 1335-ben 6 garast.

A település a 14. században szász falu volt. A 20. századig folyamatosan Kolozs vármegyéhez, evangélikus egyháza pedig a tekei káptalanhoz tartozott.

A 17-18. században a szászok mellé románok és magyarok is beköltöztek, de a három nemzetiség mindvégig fertályok szerint elkülönülve élt. Református egyháza 1722–1858 között, illetve 1921 után

A ludvégi református templom

anyaegyház, 1858–1921 között Dedrászséplak filiája volt. 1898-ban a falu 1812 kataszteri holdas határának 46%-a volt szántó, 36%-a erdő és 13%-a rét. 1944. szeptember 15-én a német hadsereg a szászok háromnegyedét evakuálta, de többségük a háború vége után hazatért szülőfalujába. 1953 és 1957 között 65 magyar lakosa költözött a Zsil-völgyi bányavidékre.

A templomhajója boltozott volt, a szentély kazettás mennyezete 17. századi. Régi temploma a 18. század közepén összeomlott, 1782-ben építettek újat.

Középkori katolikus lakói a reformáció idején lutheránusok (a szászok), illetve reformátusok (a magyarok) lettek.

A régi templomot a keresztelőmedencével a lutheránusok örökölték, de a reformátusoknak is van templomuk, mert a 18. században református anyaegyház volt.

PÁLL BOTONDNÉ KIS MELINDA LELKIPÁSZTOR
(Magyarai Hunor – A Görgényi Református Egyházmegye templomai)

A templom belseje

Kelemen Lajos DR. GIDÓFALVY ISTVÁN (15.)

Dr. Gidófalvy István eleitől fogva megértette és méltányolta Szász Domokos püspök nagy elgondolásait, s teljes meggyőződéssel állott hívei sorába. Viszont a püspök is megértő szeretettel viszonzta lelkes, odaadó híve egyházi és szövetkezeti munkásságát. Mikor aztán Gidófalvy István 1895-ben Kolozs-várra került át közjegyzőnek, ez a kölcsönös jó viszony úgyszólván atya és fia kapcsolattá melegegett.

Szász Domokos számos ténykedésben tárgyalt

Gidófalvyval, és ez az élete két utolsó nagy műve, a Református Szeretetház és a kolozsvári hídelvei millenniumi templom tervének megvalósításában jobbkeze volt, s az egyházkerületi küzdelmeiben a legnagyobb viharban is holtig híven kitartott mellette. Ezek a viharok súlyosan hatottak Szász Domokos végzetessé vált örökös tevékenységére. Mikor meggyőződött arról, hogy az addig taposott utakon hiába küzd elegendő anyagi eszközökért céljai elérésére,

a szükség törvényt rontott nála is, s az egyháznál addig szokatlan módot választott a jövedelem fokozására: az egyházi vagyon egy részét jövedelmező vállalatokba fektette. Ez eleinte szerencsésen jövedelmezett és tekintélyes hasznot hozott. De a püspök nagyszabású terveihez ez sem volt elég, s akkor az egyházhoz igazán nem méltó börzejátékokon is szerencsét próbált. Előbb a szerencse kedvezett a vállalkozásnak, de aztán a szép nyereség egy része odaveszett. Ez ellenfeleinek és személyes ellenségeinek egyaránt alkalmat nyújtott, hogy teljes erővel fellépjenek ellene, s kíméletlenül és elvakultan támadják.

A nagy ember akkor már súlyos beteg volt, de a gyűlölködés nem ismert kíméletet. Teste és leke úgyszólván egyszerre tört meg a csapások súlya alatt, s 1899. január 8-án bevégezte nagyra hivatott életét. Végrendelkezését is kedves, megbecsült munkatársa, Gidófalvy István előtt tette meg, aki életében mindig érezte építő munkájában atyai jóakarátát. Szerencse, hogy akkor már a szövetkezetek ügye általános lendületnek indult, s azok egész Erdélyben egyre szaporodtak.

(folytatjuk)

Szereti-e ön a földrajzot? (4.)

Az éghajlat

Régen éghajlata tipikus dombvidéki éghajlat. Ennélfogva igen kellemesnek mondható, de vannak szélsőséges meglepetések is. Néha túlságosan bő a csapadék, máskor nagy az aszály, vagy korán megjelenik a fagy.

Négy évszak váltakozik egymás után 3-3 hónaponként: tavasz, nyár, ősz és tél. A tavasz március 21-től május végéig friss zölddel árasztja el a természetet, megjelennek a virágok: a hóvirág, az erdei tőzike, a kakasmandikó, a csillagvirág, majd virágba borulnak a fák.

A nyár júniustól fokozatosan megy át a tavaszról, mind melegebb napokkal, frissítő záporokkal, de néha olyan nagy mennyiségű csapadék zuhan le, hogy a város utcái patakokká válnak. A Rózsa-patak nemegyszer kilép a medréből. Így például 1954-ben és 1967-ben, amikor istállókat és hidakat sodort el, és még azután is többször. A legnagyobb meleg 1936. július 29-én volt, 39 C-fokot mértek.

Aztán fokozatosan őszbe csavarodik a természet, mely hosszú és kellemes. Érik a gyümölcs, a szőlő. A legszebb és a legjobb látási viszonyok uralkodnak. Például a Kerek-erdő mellől, vagy a Huja-tetőről megpillantható a Déli-Kárpátok vonulata, mely fölé a Fogarasi-havasok két óriásának kontúrja rajzolódik ki. Nyugaton a Gyulai-havasok kevésbé magas, de szín-

Az Istenszéke a Bisztra völgyéből nézve

Fotó: FAGY

pompás vonulatai láthatók. Ősszel az erdő csodálatos, a színek kavalkádja jellemzi. A havasok felé a sötétzöld fenyőket feldíszíti a sok piros, sárga, barna színkeverék, szinte nem lehet megválni a látványtól, különösen napsütésben.

A tél nem túlságosan hideg, tartós hótakaró borít mindent. Nagy hideget mértek az 1946, 1950, 1960-as években, amikor -29 C-fok volt a hőmérséklet. 1942. január 25-én -32,8 C-fokot mértek. A szél különböző erősségű és szabálytalan. Télen északról a crivăț, nyáron a báltárec fúj délkeletről. Erősségük mérsékelt, ritkán vannak kilengések. Ha augusztus hűvös, akkor

szeptember meleg. Ha október, november fagyos, akkor december enyhe. Ha fokozatos a lehülés, akkor decemberben kezdődik a tél és egészen február végéig tart.

László Zoltán tanár úr 1977-ben megjelent dolgozata óta nagyon sok változás állt be éghajlatunkban. Az iparosítás, a levegő szennyeződése, a fejetlen erdőkivágás, a globális felmelegedés egyaránt hozzájárult ahhoz, hogy már csak emlékeinkben él a négy évszak. Hol vannak azok a „régiszepek”, „az aranyat érő májusi esők” és a forró arany napok? (Szerk. megjegyzése.)

(folytatjuk)

LÁSZLÓ IRÉN

Magyar Arany érdemkereszt Máthé Mártának MAGYAR ÁLLAMI KITÜNTETÉSEKET ADTAK ÁT

Magyarország köztársasági elnöke által adományozott kitüntetéseket adtak át március 25-én a csíkszeredai Lázár Ház dísztermében. A Magyarország Csíkszeredai Főkonzulátusa által szervezett eseményen öt kiemelkedő, a magyar közösségért tevékenykedő személyt díjaztak a magyar nemzeti ünnep alkalmából.

Magyar állami kitüntetésben részesült a marosvásárhelyi születésű **Kincses Előd** jogász, jogi szakíró, közíró. Számára a Tókes László 1989-es temesvári pere kapcsán az erdélyi magyar kisebbségi jogok védelme érdekében végzett ügyvédi munka elismeréseként Áder János, Magyarország köztársasági elnöke a Magyar Érdemrend lovagkeresztje kitüntetést adományozta. Kincses Előd ügyvédként jelenleg is aktív, és a magyar kisebbség jogait érintő ügyekben is eljár.

A Magyar Érdemrend lovagkeresztje kitüntetésben részesült **Szabó József**, a Petőfi Sándor Művelődési Egyesület segesvári születésű elnöke, a Petőfi Múzeum gondnoka is, aki a fehéregyházi Petőfi-emlékhely ápolása és a szóránymagyarság kultúrájának megőrzését szolgáló tevékenysége elismeréseként vehette át a díjat.

Magyarország köztársasági elnöke a Magyar Érdemrend tisztikeresztje kitüntetést adományozta a marosvásárhelyi születésű **Gyéresi Árpádnak**, a MOGYE nyugalmazott egyetemi professzorának, tanszékvezetőjének. A kitüntetést a professor jelentős tudományos életműve, valamint kiemelkedő egyetemi oktatói és kutatói tevékenysége elismeréseként nyújtották át.

Máthé Márta, az egykori Szászrégeni Magyar Középiskola atyhai születésű, nyugalmazott matematikatanára, néptáncoktató az erdélyi magyar ifjúság jövője iránti felelősséggel végzett oktatói-nevelői munkája és sikeres táncpedagógiai tevékenysége elismeréseként Magyar Arany érdemkereszt kitüntetésben részesült.

Ugyancsak Magyar Arany érdemkeresztet vehetett át a Kézdivásárhelyen született **Boldizsár Béla**, a Caritas Humanitárius Megsegítő Alapítvány vezetője a magyar történelmi múlt megjelenítését és az erdélyi magyarság identitásának megőrzését hatékonyan szolgáló erőfeszítései, valamint példaértékű emberi helytállása elismeréseként. A kitüntetéseket Zsigmond Barna Pál főkonzul, az est házigazdája nyújtotta át.

PÉTER BEÁTA – SZÉKELYHON

Virághozó tavasz

VERSMONDÓ VETÉLKEDŐ MAROSFELFALUBAN

Igaz, hogy komoly téli időnek kellett volna lennie február 21-én, amikor Marosfelfaluban a fenti címmel lezajlott a versmondó verseny körzeti szakasza. Mintha az időjárás is érezte volna, hogy alkalmazkodnia kell a szervezők által választott címhez, gyönyörű szép tavaszias időre ébredtünk. Sütött a nap, ragyogott minden, s amikor beléptünk a versenynek helyet adó iskolába, jókedvünk csak fokozódott. Gondosan előkészített programmal készültek a régi körzethez tartozó iskolák tanítói.

A régi Augustin Maior Általános Iskola módszertani közössége volt a főszervező. Mátyás Erzsébet tanítónő irányításával tíz tanító fejté ki tevékenységét; Abafája, Batos, Bölkény és Marosfelfalu tanítói is idetartoznak.

A versenyen tíz iskola huszonkilenc tanulója vett részt. Örvendetes dolog, hogy ilyen szép számban jelentkeztek a kisiskolások. Disznajóról négy tanuló (tanítónő Vita Piroska), a régi Augustin Maior Általános Iskolából ugyancsak négy tanuló (tanítónő Bíró Lilla-Katalin) vett részt. A régi Alexandru Ceuşianu Általános Iskolából három tanuló (tanítónő Kislaki Eunika), a Florea Bogdan Általános Iskolából három tanuló (tanítónő Simon Andrea), a Petru Maior Iskola-központból szintén három tanuló (tanítónő Bartha Kinga). Magyaróról három tanuló (tanítónő Tót-Pál Melinda), a marosfelfalui iskolából három tanuló (tanítónő Szócs Magdolna), Kisfülpösről két tanuló (tanítónő Nagy Hajnal-Gyöngyvér), Úvegcsúrról két tanuló (tanítónő Szócs Annamária), Beresztelkéről egy tanuló (tanítónő Demeter Aranka), Nagyfülpösről egy tanuló (tanítónő Bodor Vera) nevezett be a versenyre.

Magyar költők verseit mondták el a tanulók. Szépen, kifejezően, megfelelő szövegtudással, érzelmi átéléssel, helyes kiejtéssel próbáltak megfelelni a versmondás követelményeinek. Mert mi is a vers? Kányádi Sándorra hivatkozom, aki elfogadta egy falusi kisiskolás meghatározását: „A vers az, amit mondani kell”. Neves költőnk nem nevette ki a tanulót az egyszerű válaszáért, mert úgy érezte, „Mintha valami távoli, az idők kezdetétől ideért fuvallat legyintett volna meg. Mintha Homérosz riadt volna föl bóbiskolásából, s nyitotta volna rám fénytel teli világtalan szemét. Mintha a Gutenberg óta könyvbe száműzött versek, poémák egyszerre mind hazaszabadultak, pódiumra, képernyőre álltak volna...”

A teremben levők mindannyian úgy éreztük, hogy minket is megérintett valami csodás fuvallat, a gyermekek lelkes versmondása kellemes hangulatot ébresztett bennünk. Hosszas taps volt a jutalma minden kisiskolás versmondónak.

A résztvevők

Ezért a zsűrinek nem volt könnyű dolga. Miklós Márta magyar szakos tanár és négy tanító – Szócs Margit (Abafája), Géczi Ilona (Magyaró), Simonfi Anikó (Bölkény), Popa Márta (Tancs) – értékelte az elhangzott szavakat.

A három részben lezajlott versmondás után az eredmény a következő lett: I. hely: Nagy Attila – Szászrégen, Alexandru Ceuşianu Ált. Iskola; II. hely: Gombkötő Rozália-Mónika – Magyaró; III. hely: Demény Izabella – Kisfülpös.

Ez a három tanuló fogja képviselni a Dicsőszentmártonban megrendező megyei szakaszon a körzeti iskolákat. Sok sikert kívánunk nekik!

Dicséretben részesültek: Vajai Boglárka – Alexandru Ceuşianu Ált. Iskola; Barta Tímea – Alexandru Ceuşianu Ált. Iskola; Bocskai Andrea-Mária – Úvegcsúr; Filpisan Dávid – Petru Maior Iskola-központ; Farkas Andrea-Tímea – Augustin Maior Ált. Isk.; Vass Krisztina – Augustin Maior Ált. Iskola. Nekik is gratulálunk!

De gratulálunk minden egyes résztvevőnek, akik bebizonyították, hogy él még tanulóinkban a szép szó iránti szeretet, hogy szeretnek verset mondani. A versenyen mindenki nyertes volt: versenyzők, szervezők, szülők egyaránt.

Olyan verseket hallottunk, amelyeket magyar költők írtak szép magyar nyelven, azon a nyelven, amelyet még Bernard Shaw is nagyra becsült, mondván: „...ha a magyar lett volna az anyanyelvem, az életművem sokkal értékesebb lehetett volna”.

Köszönjük a meghívást, köszönjük a sok szép verset. Szervezőknek, felkészítőknak jó munkát, kitartást kívánunk!

Valóban virághozó tavasz vette kezdetét aznap mindannyiunk szívében.

MIKLÓS MÁRTA
magyar szakos tanár

Valahol Európában (9.)

ÚTINAPLÓ

Július 10-én még Párizsban vagyunk, mert az autó kapcsolószekrénye meghibásodott, és vasárnap lévén nincs szolgálatos autójavító műhely, várni kell hétfőig. Egy autóparkban állunk meg, Öcsi és Vilu a kocsi-ban alszanak. Én, aki „ébren alvó” vagyok, bemász-tam egy teherkocsi karosszériájába, ott pihentem. Szerencsém volt, mert a kamion sofőrje nem zavarta meg az álmomat. Reggel indultunk, meglepetés-sünkre: jó a kapcsolószekrény. Öcsi és Vilu az éj-szaka folyamán a lábukkal rugdosták a kapcsoló-kart, és ezzel megjavult a hiba. Elgondoltam, hogy nyitok egy autójavító műhelyt, aminek a neve: Autó-javító lábbrugdosással. Csak itthon tudtuk meg, hogy az olaj egy része kifolyt a kapcsolószekrényből, ez okozta a zavart.

Továbbmegyünk, késő este megérkezünk Mainzba. Egy hetet újra a Wagner családnál töltünk, ismerősöket látogatunk. 1976. július 17-én indulunk Mainzból, irány a „szülőföld”! Éjszaka utazunk, mert kisebb a forgalom. A kiválasztott útvonal: FRANKFURT–PASSAU–LINZ–GRAZ–SIÓFOK–KECSKEMÉNT–SZOLNOK–ZALAEGERSZEG. Frankfurt előtt nagy vihar, esik az eső, háromkor már kezd virradni. A német–osztrák átkelőnél nincs vám, csak az autóbiztosítást kérik az osztrákok, ami július 13-án lejárt. Fizetni kell 40 schillinget – nincs –, adok helyette 6 német márkát. A határátkelő után 40 km-re sok a vaddisznó egy-egy csorda malaccal. Linz után 8 órakor a parkolóban reggelizünk, majd folytatjuk utunkat Graz felé. Az osztrák–magyar átkelőnél nem vámolnak. Zalaegerszegre érve megkeressük W. Ö. nagynénjét, aki már vár. Két napot és egy éjszakát töltünk ott, ellátogatunk a „magyar tengerre”, csónakázunk és fürdünk a Balatonban.

Az idő telik, 21-én 4:45-kor átlépjük Borsnál a határt, vám nincs, és még aznap újra itthon érezzük magunkat, megérkezünk Régenbe. A Daciával megtett út 9.279 km.

Itthon az emberek tudták, hogy a 30 napos útlevelünk július 10-én lejárt, rémhírek keringtek a városban, hogy Vilu és én külföldön maradtunk, vagy ha visszajövünk, börtönbe zárnak. A családom nyugodt volt, mert a gyakran küldött képeslapok nyomán követte körutunk főbb állomásait. A július 24-ig érvényes útlevelünket leadtuk. A Securitatén rövid beszámolót kértek a körútról, és „piros figyelmeztetést” kaptunk, hogy ne beszéljünk a látottakról. Mindenkinek elmondtam itthon, hogy „jó a romániai levegő”, ugyanis a hat kerékbe itthon fújt levegővel értünk haza, nem volt gumidefekt. Július 21-én már Magyarországon voltunk, amikor a feleségemnek azt mondták,

hogy most már biztosan külföldön maradtunk, mire a feleségem jelezte, hogy másnapra itthon leszünk. A rémhírek szétoszlottak, a kedélyek megnyugodtak, és az élet tovább haladt a megszokott medrében.

A nagy körút előtt nekem még volt útlevélproblémám, 1968 nyarán készültünk a családdal egy szerbiai kirándulásra. Útlevelünket többször „visszadobták”, míg egy szekus, aki betegem volt, azt tanácsolta, hogy a gyermekeket hagyjuk ki az útlevélből, mert akkor megkapjuk. Igaza volt, hamarosan útlevelünk lett. Kevés ruhát, élelmet, sátrat csomagoltunk, külön rejtett csomagba 30 doboz Gerovital tablettát, ami abban az időben fiatalító gyógyszerként nagyon keresett volt Szerbiában. A román–szerb határt könnyen átléptük, irány Belgrád, ahol a vasúttalomáson volt találkánk ifj. Koruga Ferikével. Egyik délután Ferikét elvittük az olasz határhoz, mert neki volt útlevele, és gyalog átment Olaszországba, hogy vásároljon nekünk arany ékszereket, ami akkor olcsó volt ott. Mi a határ közelében vártuk a kocsi-ban. Késő este 10 órakor érkezik Feri nagy fáradtan, és az első az volt, hogy „mindent hozok”. Vásárolt nekünk 18 karátos pecsétgyűrűt, két karikagyűrűt, aranyláncot érmével. Volt elegendő dinárunk, mert a Gerovitalt drágán vették meg. Vásároltunk olcsón női fejkendőket, esőköpenyeket, esernyőket, a gyermekeknek játékot, rajzfelszerelést, sok színes ceruzát.

Szerbiából hazajövet a román vámos azt kérdezte, hogy hozunk-e valami különösebb dolgot? Én románul akarom mondani, hogy „valami játékot a gyermekeknek”, de akaratom ellenére a „jucărie” helyett azt mondom, hogy „bijuterie” – ékszer. Gyorsan kijavítottam, de azért a vámos aprólékosan átnézett mindent. A vámot szerencsésen megúsztuk. Itthon minden rendben volt, a gyermekeket a nagymama gondozta, és nagyon örvendtek a játékoknak, rajzfelszerelésnek és a sok színes ceruzának.

Volt problémamentes útlevelünk is, amikor a 70-es években Kalabér László gyógyszerész családjával kirándultunk Csehszlovákiában és Lengyelországban. Csehszlovákiában egy hetet sátoroztunk a Mazurítavaknál, és segítettem Kalabérnak madarászni. Lengyelországban ellátogattunk többek között az auschwitzi haláltáborba is.

Visszatérve a nagy körútra: az autópályákon működő sorompóknak két típusa volt: az egyiket személyzet kezelte, amelynek kifizettük a kért valutát és az a sorompót felemelte, a másik pedig automata volt, ahol az urnába be kellett dobni a kért külföldi pénzmért, és a sorompó automatikusan kinyílt. Rájöttünk, hogy az egyik kis értékű román pénzérme is használható

erre, amíg ilyen pénzünk volt, mást nem is használtunk. Gondolom, amikor az érméket számolták, nem sok dicséretet kaptak a román turisták, vagyis mi, mert a körúton sehol nem talákoztunk román turistákkal.

A sok külföldi utazás után most is azt mondom, hogy jó a romániai levegő, és vallom azt a régi, igaz közmondást, hogy „mindenütt jó, de a legjobb itthon”.

DR. BARABÁSI KÁROLY NY. SZAKORVOS

Szászrégeniek a román parlamentben

Március 10-én az RMDSZ szászrégeni szervezetének területi és körzeti Nőszervezete eleget tett az országos szervezet elnöke, a szenátusi frakció koordinátora, Tudor Vera meghívásának, és ellátogatott 19 tagjával Bukarestbe, megtekinteni a parlamentet és a cotroceni-i palotát.

A parlament, mérete alapján, a világ második legnagyobb épületének számít a Pentagon után, és építéséhez 1 millió köbméter márványt, 5.500 tonna cementet, 7 ezer tonna acélt, 20 ezer tonna homokot, 200 ezer köbméter üveget használtak, 220 ezer négyzetméter szőnyeg és 2.800 díszes csillár van benne, tudtuk meg az idegenvezetőtől. Végigjártuk az elképesztően tág folyosókon át azokat az elegáns, lenyűgöző termeket, melyeket engedélyeznek a turisták számára. Talákoztunk Biró Rozáliával, a Nőszervezet elnökével és Laczikó Biró Enikővel, az Etnikumközi Hivatal államtitkárával. A találkozón Biró Rozália kifejtette, hogy mennyire fontosak a nők a közösség, a szövetség életében. Az államtitkár elmondta, hogy milyen ellenzékben államtitkárnak, nőnek lenni. Az ebédet is ott fogyasztottuk el, Biró Rozália szenátor, Tánczos Barna szenátor, frakcióvezető-helyettes és Erdei Dolóczki István parlamenti képviselő társaságában. Ott találkoztunk Seres Dénes házelnaggal, képviselővel és Ke-

rekés Károly képviselővel, aki lejtött köszönteni a régenieket.

A cotroceni-i palotába vitt az utunk, ahol a Nemzeti Múzeum is található. Végigvezettek a román királyi családok történelmén, megtekintettük fényűző szobáikat, a termeket. Hazaindulás előtt még megnéztük Bukarest történelmi épületeit és egy bevásárlóközpontot.

Hosszú volt a hazaút, volt időnk megosztani a napi élményeket, elcsevegni róluk és tervezni az elkövetkező tevékenységeket. Nyugtáztuk, hogy jó volt együtt csak nőnek lenni ezen a napon – a feleség, az anyuka, a nagy otthon maradtak.

MENYEI ILDIKÓ

Köszöntünk, Abafája!

Március 14-én megalakult első körzeti szervezetünk, az RMDSZ Abafájai Nőszervezete. Már az alakuló ülésen számos ötlet fogalmazódott meg. A tagok első tevékenységüknek tűzték ki, hogy csatlakoznak a *Húsvéti Zsongáshoz*.

Ugyanakkor szóba került, hogy szükségük lenne egy fénymásolóra, gyermekprogramokra, a nőknek sportlehetőségekre és egészségnapra. A jó hír, hogy

már dolgoznak rajta! Az ülésen megválasztották a háromtagú vezetőséget is: Gál Imola mint elnök és Demény Emese, illetve Izabella Luca mint alelnökök. Gratulálunk nekik, munkájukhoz pedig kitaratást kívánunk!

MESTER IBOLYA,
az RMDSZ Szászrégeni Nőszervezetének
elnöke

Beton tanár úr

Tanár úr a Somló nyugati lába alatt virágzó apró falvak egyikének szép, új iskolájában tanított magyart már öt éve, mikor a nyolcadikos fiúk Beton tanár úrnak nevezték el őt. Naná, hogy a tanártársak is megtudták, mitől krétaporos a nyolcadikos tanteremben a tábla fölött fityegő ingaóra! És naná, hogy attól kezdve ők is Betonnak címkézték tanár urat! Láttá-e már ma reggel valaki a Betont? Beton lesz-e az ügyeletes az udvaron s az aulában? Melyik osztálynak lesz első órája Betonnal? Ilyen és még ilyenebb kérdések szakadtak fel reggelente ama szép iskola drótkerítésén belül. Ragadványnév volt a Beton, már jegyzeteltük. S őkelme nem csupán az iskolások meg a tanári kar fülébe fúrta bele magát, hanem a szülőkébe is, oda pedig annyira, hogy egyszer egy édesanya, nyolcadikos lánya lógásai miatt, direkte Beton tanár urat kereste beszélgetni.

Beton tanár úr tehát. Amikor ügyeletes volt, nem repedezett, nem tört meg, se nem lágyult, akármilyen könyörögve kérte egyik-másik kisdíák, hogy ne vegye el s ne tartsa magánál délig a mobilját, mert elvette, délig magánál tartotta. Nem repedezett, se nem lágyult, könnyezve ha kérte fiú, leány, hogy ne küldje haza az otthon felejtett leckekönyvért, mert hazaküldte. Tanár úr beton volt akkor is, ha sport- vagy rajzfelszerelés hiányzott. A magyar könyv vagy a magyar füzet ha hiányzott, s ha nem készült házi feladat, azért beton nagy egyest adott. Na de!

Nem egyszerűen beton, hanem már-már vasbeton volt a tanár úr akkor, ha lakkozott körmű vagy csak vélelmezhetően rúzsos ajakú kislányt pillantott meg az udvaron, az aulában vagy valamelyik tanteremben, mert annak a kis-

lánynak kétszeres szomorúság jutott, meg miegymás. Ilyen volt Beton tanár úr bal arca. Megfestették. Persze, jobb arca is volt neki. Megfestjük. Nem repedezett, nem hasadozott, nem lágyult tanár úr, amikor az órára készült. Akkor sem, amikor az óráit tartotta. És akkor sem, amikor a megyei vagy az országos versenyekre készítette fel tanítványait, mert ahová elmentek, első helyezettek lettek örökké.

Patenthosszú történetünk napján novellaírás-versenyre készítette fel a tanár úr a magyar szakörösöket, öt fiút, öt leányt az irodalom szaktanteremben. A gyermekek előtt, a padon, spirálfüzet s lágy bélű ceruza, a táblán pedig vázlatpontok egy novellához mihez tartásért. Ilyenek, hogy: cím, idő, helyszín, szereplő, csattanóban végződő történet, tanulság, egy-egy metafora, megszemélyesítés, művészi jelző. Munkaidő: két óra, szünet nélkül. Tíz gyermek volt odabent a teremben, de nem egyszerre fogott munkához mind a tíz. Egyik-másik még csak gondolkodott a feladaton, amikor kopogtatás hangja szűrődött át a szaktanterem ajtaján. Angyal tanár úr lépett odabe. Úgy köszönt, hogy szervusztok, aztán Beton tanár úrhoz lépett, kezét fogott vele, s mondta. A biológia szaktanteremben vagyok. Felkészítőt, eligazítást tartok a barlangász szakörösöknek. Mind jelen vannak. Csak kettő hiányzik, két lány, akik ma itt vannak nálad, tisztelt kolléga. Kérlek, engedd át őket hozzám. Engedjem át őket hozzád? Most és ebben a pillanatban? Ezt Beton tanár úr kérdezte, mintha rosszállóan. Igen. Légy szíves! Most és ebben a pillanatban. Ezt Angyal tanár úr mondta. (A két kislány figyelt, s már úgy siklott volna át a biológia szaktanterembe Angyal tanár úrral, mint ahogyan repülő-

gép siklik át ama kicsi falu fölött Pápára.) Sajnálom, de én most és ebben a pillanatban nem engedem át a leányokat tehozzád. Később. Miután megírták, és meg is beszéltük a novellát. Akkor én magam kísérem át őket a biológia szaktanterembe. Ezt Beton tanár úr mondta. Angyal tanár úr pedig távozott.

Angyal tanár úr tehát. Ő sem volt az, aki az iskolai házirendet totál figyelmen kívül hagyta, s aki nem fegyelmezett. Ha ügyeletes volt, ő is kikapcsoltatta a mobilokat. Ő is megkövetelte a felszereléseket, a szülők által látta-mozott ellenőrző könyveket. Ám de ha ezt vagy azt otthon felejtette a gyermek, nem küldte haza a nebulót. Házi feladat mínuszért sehová se rittyentett be egyest suhán világ. Pótolni fogod. Ezt mondta, ha eset volt. Óráin oda ülhetett mindenki, ahová akart, barátnő a barátnő mellé, barát a barát mellé, s akkor egy kicsit jobban figyelt. Ezekért kapta a tanár úr az Angyal nevet. És nem csak azt. Ha meglátta, hiszen ő is meglátta egyik-másik hetedikes vagy nyolcadikos kislány szemöldökén az enyhe festéket, körmén az alig lakkot, mosolygott, és azt mondta, jól áll neked. Ezért a Főangyal nevet ragasztották rá.

Elismert volt Angyal tanár úr a falu, a megye s az ország határain belül, de még azokon kívül is. Öt éve indította el abban a szép, új iskolában a barlangászok szakkörét. Amikor elindította azt a tanórán kívüli foglalkozást, annyian jelentkeztek nála, hogy teljesen kiürült a felső tagozat. Ám a tanár úr leszögezte: a barlangászok szakkörén tanulni kell, s többet, mint egy-egy biológia-, földrajz- vagy természetismeret-órán. A tudást pedig kint az erdőben, a hegyen, a barlangban bizonyítani kell, ott nem lehet mel-

léfogni. Sokan ott hagyták a szak-kört. Akik maradtak azonban, nagyon megszerették a tanár urat. Szerették azért és úgy, amilyen volt. Szerették, ahogyan mesélt, magyarázott egy-egy fűről, virágról, fáról, gombáról, bokorról odakint a határban, ahogyan felkészülhettek nála egy-egy barlangból, ahogyan megértette, hogy egy-egy barlang nem személtáda, nem összefirkálható reklámfal. Így, ezzel a tudattal s felkészültséggel jártak már a gyermekek a tanár úrral

az aggteleki barlangban, az abaligetiben, és kerestek fel erdélyi barlangnevezetességeket is. Patenthosszú történetünk napján aztán szlovák szépségekkel ismerkedtek odabent a szaktanteremben kölcsönfilmről.

Angyal tanár úr másodjára is belépett Beton tanár úrhoz. A segítségét kérte újra, azt, hogy engedje át a két kislányt a biológia szaktanterembe. Beton tanár úr nem engedett. Később. Miután végeztek az írással, meg is beszélték azt, s miután rendet te-

remtettek az irodalom szaktanteremben, azután nyitottak a barlangászokhoz, ott azonban már senki sem tartózkodott.

Beton tanár úr az igazgatóval találkozott a nevelőiben. Az igazgató szólt egy szót. Repedezni, hasadozni kezdte volna te, Beton, ha azt a két leánykát átengeded volna a barlangászokhoz? Rám figyelj! Adjon Isten neked jó vacsorát, jó vacsora után jó éjszakát! Na, csá!

RÉTHY ISTVÁN

A jelen és a múlt mezsgyéjén (1.)

A ragyogó őszi napsugár kicsalagotta Ilus mamit a szabadba. Matatott az udvaron, tett-vett a virágoskertben. Gyönyörködött a még pompázó virágokban, kiszedte a már elhervadtakat, helyet engedve a nap sugarainak a még virulók simogatásához. Belebelekóstolt a mézédesszőlőfürtökbe, elnézte a színesedő szőlőleveleket, a pirosodó almákat. Felszedett néhány körtét, ládába tette az összeszedett diót – hadd süsse az őszi nap, szárítsa a kóbor szél –, majd leült kedvenc helyére, a széles küszöbre tett kisszékre. Elfáradt.

A melléképület vastag falai, a mély ajtóköz védelemként szolgált a forróság, a szél, az eső ellen. Ide szeretett ülni. Ide, a kicsi támlás székre, amely a régi időkre emlékeztette. Sátorozásnál használták. Ez a kisszék velük tartott, sokszor megpihentek rajta. Most is pihenőül szolgál a megfáradt, öreg Ilusnak.

Sajgó hátát az ajtónak támasztotta, arcát a bágyadt őszi napsugarak felé fordította, a szemét fáradtan lehunyta, és mint oly sokszor, a régi szép élményeket gondolatban újra átélve pihent.

Pihent és ábrándozott. Ábrándozott vagy talán már álmodott? Hangokat hallott, halk beszélgetést. Egy pillanatig figyelt, aztán körbenézett. A beszélgetőket kereste.

Nem kellett sokáig keresnie. Kedves, öreg barátjával, a körtefával beszélgetett egy apró emberke. A kislegény az Ilus mami melletti kopott sámlin üldögélt. Fáradtnak látszott. Messziről vetődhetett erre a vidékre, mert lábán az elnyűtt kis bakancsot vastag por lepte, bőrből készült rövidke nadrágja is igencsak megkopott, itt-ott foltok tarkították. Vászoninge,

posztókabátkája, a valaha bizonyára hetyke, de mára már megfakult zöld kalapkája mind-mind arról árulkodott, hogy a legényke réges-rég indulhatott útnak. A kisember lábainál viseltes hátizsák. Ebből az elnyűtt hátizsákból nem elemózsia, hanem vándoroknál igencsak szokatlan dolgok kandikáltak ki. Sokszínű tollakkal, ceruzákkal, kisebb-nagyobb papírtekercekkel volt telis-tele.

Miután Ilus mami alaposan szemügyre vette a kis jövevényt, kiléte felől kezdett kíváncsiskodni.

Kérdőzködésére a fiúcska elmondta, hogy ő a Múzsák nagy családjából való. Megszámlálhatatlanul sokan vannak, és ősidők óta járják a nagyvilágot. A tapasztalt, járatos öregek az írónál, költőknél maradnak, őket segítik.

Az „írogatóknál”, mint Ilus mami is, csak a legénykének, a kezdők töltik napjaikat. Közösen gyakorolják a gondolatok papírra vetését; együtt a Múzsácskák és tanítványaik. Hát ezért maradt ő Ilusnál. Ketten írnak majd. Múzsácska segít. Jobban boldogulnak, de van egy feltétel: Ilus ígérje meg, hogy a múltban történtek helyett inkább a jelenről írogat.

Ilus elmosolyodott a kérésen. Mosolygott a vén körtefa is, aki eddig csak figyelmesen hallgatta kettejük beszélgetését. A jelenről? Csak a jelenről?

Nekünk, öregeknek a jelen csak a múlttal kerek, a múlttal egész, gondolták mindketten.

Csend volt. Mindhármukon látszott, hogy gondolatban messze járnak. Aztán Ilus mami mesélni kezdett.

WENTZEL FERENCNÉ
(Perbál, Magyarország)

Munkában a városi tanács

Szászrégen önkormányzata jóváhagyta az új, fizetési parkolási rendszer szabályzatát és a parkolási díjakat.

A 2015. évi 10-es tanácsi határozat értelmében a következő parkolási díjakat vezették be: 1 lej/óra; 5 lej/nap; 30 lej/hónap; 50 lej/három hónap; 80 lej/hat hónap; 120 lej/év.

SMS-ben is lehet fizetni a 7420-as számon. Ebben az esetben egyórás parkolás esetén be kell írni: 461 + a gépkocsi regisztrációs száma (număr de înmatriculare); egyórás parkolás esetén: 469 + a gép-

kocsi regisztrációs száma. Például: egyórás parkolás esetén 461 MS 01 ABC; egyórás parkolás esetén 469 MS 01 ABC.

A határozat március 16-ától lépett életbe. Akik nem vásárolnak parkolójegyet és SMS-ben sem fizetik ki a parkolási díjat, magánszemélyek 100 lej, jogi személyek (cégek) 300 lej büntetésre számíthatnak.

Parkolójegyeket a parkolók közelében levő kereskedelmi egységekben lehet vásárolni. A parkolási rendszert Szászrégen Önkormányzata működteti.

FAGY

Tények Tények Tények Tények

Az ügyészség túlkapasáira mondott nemet a képviselőház plénuma

A parlament alsóháza 279 érvényes szavazatból 154 vokssal utasította el Borbély László marosvásárhelyi képviselő mentelmi jogának megvonását. „Az 1989-es decemberi események legfontosabb mottója az volt: nem kell félnünk! Huszonöt év távlatából ma is ezt kívánják az emberek, hiszen félelemre nem lehet demokratikus társadalmat építeni” – fogalmazott a képviselőház plénumában Borbély László, az RMDSZ politikai alelnöke a szavazást megelőzően.

A vaspárdisták ne mondjanak véleményt a fasiszta szervezetek betiltását célzó törvénytervezetről!

„A XXI. század Európájában fölöttébb sértő az a tény, hogy a fasiszta, rasszista vagy xenofób szervezetek és jelképek, valamint a béke és emberiség ellen elkövetett bűncselekményekben vétkes személyek kultuszának népszerűsítését tiltó törvénytervezet szakbizottsági vitájára a Vaspárda képviselőit hívják meg véleményt nyilvánítani a jogszabálymódosításról a román parlamentbe” – tiltakozott Máté András Levente, az RMDSZ Kolozs megyei törvényhozója a képviselőház jogi, fegyelmi és mentelmi bizottságának azon a szakbizottsági ülésen, amelyre a Legionárius Mozgalom képviselőjét hívták meg véleményt nyilvánítani az említett törvénytervezetről.

Július 1-től kétszeresére nő a politikai elitéltek járuléka

A Romániai Magyar Demokrata Szövetség képviselőházi frakciója megszavazta a politikai alapon elitéltek juttatásainak emelését célzó jogszabályt. A törvény 2015. július 1-től kétszeresére emeli az elmúlt évekhez képest kapott havi pénzösszeget, amelyet kárpótlásként juttat az állam a politikai alapon a kommunizmus ideje alatt elitélteknek.

Parlamenti látogatáson vett részt a Szászrégeni Nőszervezet delegációja

A szászrégeni területi és körzeti Nőszervezet delegációja Tudor Veronka, a Nőszervezet alelnökének meghívására parlamenti látogatáson vett részt március 10-én Bukarestben. A látogatókat Biró Rozália, a Nőszervezet elnöke és Laczikó Enikő, az Etnikumközi Hivatal vezetője köszöntötte.

A kormány semmibe veszi a párbeszédet

A kormány semmibe veszi az Országos Diszkriminációellenes Tanácsot (CNCD) és a párbeszédet – jelentette ki Kulcsár Terza József, a Magyar Polgári Párt (MPP) Kovászna megyei elnöke annak kapcsán, hogy a kormány válasza sem méltatta a CNCD idézését a magyar himnusz elénekléséért kirótt bírság ügyében. Harmincnapos előzetes letartóztatásba helyezte a legfelsőbb bíróság Horia Georgescut, az Országos Fedd-

hetetlenségi Ügynökség (ANI) lemondott vezetőjét, akit többrendbeli, különösen nagy anyagi kárt okozó hivatali visszaélés miatt vett őrizetbe a DNA.

Lefestették a helységnévtáblát

Március 25-ére virradóra lefestették a Kolozsvár melletti Györgyfalva helységnévtábláján szereplő magyar megnevezést. Az Erdélyi Magyar Néppárt Kolozs megyei szervezete ismeretlen tettes ellen tett feljelentést.

Törvény és törvény

Mind bel-, mind külföldön megütközést és felháborodást keltett a szenátusban lezajlott szavazás, amelyen a szenátorok két, korrupcióval gyanúsított kollégájuk közül csak az egyik, Darius Válcov volt pénzügyminiszter esetében hagyták jóvá az Országos Korrupcióellenes Ügyosztály (DNA) előzetes letartóztatásra vonatkozó kérését, a Victor Ponta miniszterelnökhöz közel álló Dan Șova volt fejlesztési és közlekedési tárca vezetőjének esetében viszont elutasították azt.

Markó Attila képviselő előzetes letartóztatását kéri

Újabb restitúciós ügyben kérte Markó Attila RMDSZ-es képviselő előzetes letartóztatásának jóváhagyását a képviselőháztól az Országos Korrupcióellenes Ügyosztály (DNA). Ezúttal abban az ügyben vennék őrizetbe, amelyben három, a 2008 és 2009 közötti időszakban született, 75 millió eurós kárt okozó törvénytelen kárpótlási döntés miatt vizsgálódnak, és amely miatt az Országos Tulajdon-visszaszolgáltatási Hatóság (ANRP) központi restitúciós testületének két másik akkori tagját, Horia Georgescut, az Országos Feddhetetlenségi Ügynökség (ANI) vezetőjét és Theodor Nicolescu PNL-s képviselőt már őrizetbe vették. Mint ismeretes, Markó ügyében egy másik illegális restitúciós ügyben már jóváhagyta a parlament az előzetes letartóztatásba helyezést, bár ő dokumentumokkal bizonyította, hogy a szóban forgó ülésen nem vett részt. Markó azóta elhagyta az országot, ügyvédje szerint Budapesten él.

Közbiztonság és autonómia

A közbiztonsági veszélyforrások közé sorolná az etnikai autonómia követelését a 2015–2020-as román közrendvédelmi és közbiztonsági stratégia, amelynek tervezetét nemrég bocsátotta közvitára a belügyminisztérium.

A tárca honlapján közzétett dokumentum a polgárok biztonságát fenyegető veszélyek között első helyen említi „a rasszizmust, idegengyűlöletet, szélsőségességet és az intolerancia minden más formáját, amely etnikai autonómia elérését célozza egyes térségek vagy régiók számára”.

Funar fizet

Megbírságolta Gheorghe Funart, Kolozsvár volt polgármesterét az Országos Diszkriminációellenes Tanács (CNCD), amiért tavaly októberben a közszolgálati televízió egyik választási műsorában „a lovak nyelvének” nevezte a magyar nyelvet – közölte a Hotnews.ro hírportál.

A határozat szerint Funarnak 2000 lejes büntetést kell fizetnie a Kolozs megyei adóhivatalnál, a diszkriminációellenes hatóság őt elmarasztaló határozatát pedig egy országos napilapban kell publikálnia.

Kenőpénz

Pászkány Árpád üzletember, a Kolozsvári CFR labdarúgócsapat korábbi tulajdonosa a DNA ügyészei előtt elismerte: egymillió eurót kért és kapott Radu Mazăre, Konstanca korrupcióval gyanúsított polgármestere annak fejében, hogy kiadjon egy építkezési engedélyt bevásárlóközpont felépítésére – derült ki a DNA jegyzőkönyveiből.

Bűnügyi eljárás Florea ellen

Bűnügyi eljárást indított a DNA Marosvásárhely polgármestere, az önkormányzat gazdasági igazgatója, jogásza, jegyzője és a képviselő-testület 19 tagja ellen egy helyi sportklub közpénzből való támogatása ügyében. Az intézmény szerint megalapozott a gyanú, miszerint Dorin Florea Marosvásárhely polgármestereként és fő hitelutalványozóként hibásan látta el szolgálati kötelezettségeit, amikor 2013 júliusában négymillió lejes támogatási összeg odaítélését terjesztette elő az FCM Marosvásárhely sportegyesület számára, az adóhátralékokat felhalmozó sportegyesület ugyanis nem részesülhetett volna ilyen támogatásban.

Író-olvasó-találkozó

Április 2-án a DIO Házban Bójte Lídia, a Kemény János Művelődési Társaság elnöke meghívottjaival, Markó Béla és Kovács András Ferenc költőkkel a költészetéről beszélgetett.

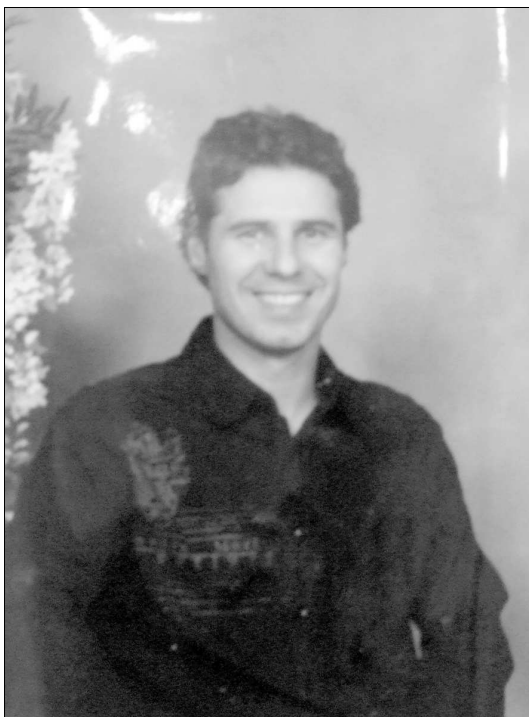
**SZÉKELYHON, KRÓNKA,
NÉPÚJSÁG, MAROSVÁSÁRHELYI RÁDIO**

Sport Sport Sport Sport Sport Sport Sport

Szászrégeni sportgála (2.)

A sportnagykövetek kategóriában érdemoklevéllel és kupával tüntették ki a Doczi Vasile és Marius birkózó testvérpárt, akik az Egyesült Államokban váltak ismertté, Ana Maria Luca teniszezőt, a Steauánál is megfordult Cristian Pușcaș labdarúgót, aki jelenleg az Academica Pitești játékosa, Mironcic (Barabás) Enikő kajakost, aki részt vett a 2012-es londoni olimpián, a 13 éves kisfülpösi Adela Paula Florea tornászt, Emil Pavel Pop világbajnok kick-boxost, Anton Teodor sakkozót (Medicina SK Temesvár). Díjazták még Alexandra Sasebeș kosárlabdázót (Elba SK Temesvár), Dávid Tamás cselgáncsost, Călin Chebuțiu (Minaur Nagybánya) és Laurențiu Suci (Bákói Știința) kézilabdázót, Ioan Mera és Fülöp István (FC Botoșani) labdarúgót, Uța Rareș kosárlabdázót, aki a Szászrégeni ISK színeiben tűnt fel

és jelenleg a spanyolországi Málaga játékosa, Ivácsoni Zsuzsa és Denis Dietrich kosárlabdázót (mindkettő Sirius), Schuller Cristian sporttanárt (a montreali Román-amerikai Futballakadémia igazgatója) és Asztalos Ștefan sportfőszerkesztőt (Look TV).

Schuller Cristian

Hazai győzelem olasz módra

**Szászrégeni Avântul – Industria Magyargárd
1-0 (1-0)**

Úgy tűnik, a szászrégeni gárda teljesítményére jó hatással volt a téli szünetben bekövetkezett edzőváltás, annak dacára, hogy Enyedi Adrian egykori vezetőedzőt minősíthetetlen elemek bevetésével, ugyanakkor gyerekes kifogásokkal távolították el az együttes kispadjáról. Az új edző, Ovidiu Mărginean a régeniek 90-es évekbeli középpályása.

A III. liga 16. fordulójában kiegyensúlyozott párharcra volt kilátás, hiszen a két csapat egyenlő pontszámmal tanyázott a rangsor 10., valamint 9. helyén. A találkozóra mintegy 300 néző volt kíváncsi. A szurkolók kényelmes körülmények között nézhettek a mérkőzést, hiszen a télen új székeket tettek a gyakorlatilag nem létező üléshelyekre és kicserélték a régi, tönkretett székeket is.

A játék többnyire kiegyensúlyozott volt, túlnyomórészt azonban a házigazdák irányították. A találkozó első és egyetlen gólja a 41. percben esett. Ekkor Echimnek a bal oldali alapvonal mentéről hajszálpontosan küldött passzát a remekül helyezett Dan Răzvan mintegy 6 méterről zavartalanul küldte a vendégek hálijába: 1-0.

A Fehér megyei együttes időnként tetszetősen és elszántan futballozott, ám csak úgynevezett „helyzetcskékig” jutottak, főként a játékrész közepétől volt néhány veszélyesnek ígérkező támadásuk. A mérkőzés végéig a régeniek még két alkalommal voltak veszélyesek a vendégkapu előterében, ám annak ellenére, hogy kitűnő szögben találták magukat, Echim (74. p.) valamint Csög (82. p.) pontatlan lövéseket küldtek kapura. A játék összképe alapján a hazaiak megérdemelten győztek. Mărginean Ovidiu tanítványainak teljesítménye érezhetően jobb az őszi idényhez viszonyítva. Noha a játékoskeret tartalmaz négy-öt új nevet, a kezdőcsapat nem változott számottevően. Csupán az a tény, hogy az Avântul a tavaszi visszavágó eddigi három fordulójában immár két alkalommal hagyta el győztesen a pályát, míg az őszi szezon folyamán alig három sikert könyvelhetett el, a csapat formáját tekintve sokatmondó. A szászrégeniek megújultak több szempontból is, hiszen (végre) korszerű sportfelszereléshez jutottak, a csapat nevével ellátva. Mi több, támogatóként egy európai szinten elismert, komoly helyi üzem neve is díszel a mezükön.

Szászrégeni Avântul: Crăciun – Moldovan L., D. Răzvan, Mărdariu, Echim, Luca Ad. (61. Csög), Petra, Ungur, Truța, Csiki (56. Moldovan A.), Antal Sz. (81. Stoica V.).

Industria Magyargárd: Ștef – Cioară, Necreală (65. Bota), Ivașcu Cr., Haiduc, Frențiu (65. Nicoară), Bodea, Cîmpean, Ivașcu C., Lupșan, Lungu.

Játékvezetők: Vlad Inoan – Paul Pojar, Anghel Todea (mindhárman Kolozsvárról).

SZABÓ ANTAL-LÓRÁND

G o n d o l a t o k

Helikonisták, akikre áprilisban emlékezünk:

Szemlér Ferenc (1906. április 3-án született Székelyudvarhelyen), Finta Zoltán (1896. április 7-én született Nagyajtán), Gyallay Domokos (elhunyt 1970. április 11-én Budapesten), Szabédi László (elhunyt 1959. április 19-én Kolozsvárott), Lakatos Imre (1882. április 23-án született Marosvásárhelyen), Jékely Zoltán (1913. április 24-én született Nagyenyeden), Olosz Lajos (elhunyt 1977. április 26-án Kisjenő településen), Endre Károly (1893. április 27-én született Temesváron).

Szemplér Ferenc

SZEMLÉR FERENC

Semmi sem késő

Mióta eszem tudom, egyre vágytam csak én: a szeretetre.

De gyűlölni oktattak engem hosszan és engesztelhetetlen.

Kiválogatták a virágot: az ellenséged, ez barátod.

Hárfák hangján égett a bélyeg, hogy ez nem árt, s a másik méreg.

Nem az szörnyű, hogy így volt itten, de hogy a gyűlöletben hittem!

Hogy az iszony belém ivódott! Csak ha gyűlölök, vagyok boldog!

Szemem, szám, bőröm önti folyton tüzét, akárhogy visszafojtom.

S ti felhők, erdők, dombok, lombok, borzadok attól, amit mondok.

Ó, jertek mégis, és vegyétek körül szívem, mert tiétek!

Hessentsétek el súlyos álmát, tölgyek, ti bükkök és ti pálmák!

Bármilyen kábult s hitben kevés ő, sügjátok, hogy semmi se késő.

Szóljatok hozzá, mint beteghez, hátha gyógyul és emberebb lesz!

Gyógynövényhoroszkóp

Kos: III. 21 – IV. 20.

Az aktívan élő ember

Habitus: bátor hozzáállásod a legnagyobb erősséged. Éppen ez okozza a legtöbb problémát. Legfőbb hajtóerőd a győzelemvágy, és ez igen erős verseny-szellemet olt beléd.

Betegségre való hajlam: gyulladás, sérülés, fejfájás, kimerültség, alvásprobléma, idősebb korban emlékezetzavarok, vesekő.

Gyógynövény: macskagyökér, borsmenta.

Felhasználási javaslat: amikor úgy érzed, kidóltél, akkor jött el a borsmentatea ideje. 2-3 csészével is ihat naponta, s hamarosan érzed majd az élénkítő, pezdító hatást. Fejfájás ellen is hatásos. A macska-

gyökérből készült kapszulát lefekvés előtt 1 órával érdemes bevenned. Kiváló álmatlanság ellen, ráadásul másnap nem érzed az egyes altatók szedése utáni kábaságot.

+1 tipp

Próbáld ki az illatos, apróra vágott mentával megszórta birkasültet! Alufóliába csomagolva párold a sütőben, és az utolsó 30 percen fólia nélkül süsd pirosra!

Menta

FG-N

(folytatjuk)

Támogatók

RMDSZ, Communitas Alapítvány,
RMDSZ Főtitkársága
Köszönjük!

Ne vessünk együtt !!!!

Április 1-jén Móricka felhívja az anyukáját:
 – Anyu, gyere gyorsan haza, a szobalányon egy idegen bácsi fekszik meztelenül!
 Az anya persze szalad haza, és ahogy feldúltan belép az ajtón, Móricka vigyorogva mondja neki:
 – Hehe, anyu, csak áprilisi tréfa volt! Nem is idegen a bácsi, hanem az apu!

*

Történelemórán a tanár kérdezi, hogy ki tudja megmondani, hány dúlás volt Magyarországon. Pistike jelentkezik, majd magabiztosan vágja rá:
 – Három: tatárdulás, törökdlulás, felszabadulás.

*

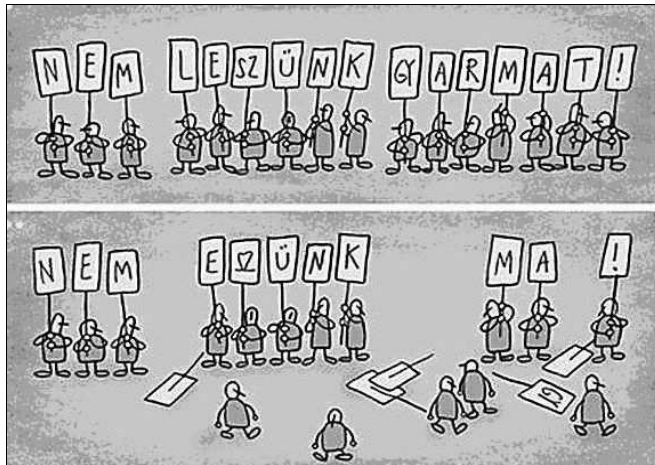
Két rendőr beszélget:
 – Hallom, új kutyaatok van. Milyen, házörző?
 – Ne is mondd, csak a bajnak van!
 – Hogyhogy?
 – Tegnap éjszaka is annyira ugatott, hogy nem hallottuk meg tőle, hogy betörték a házba...

*

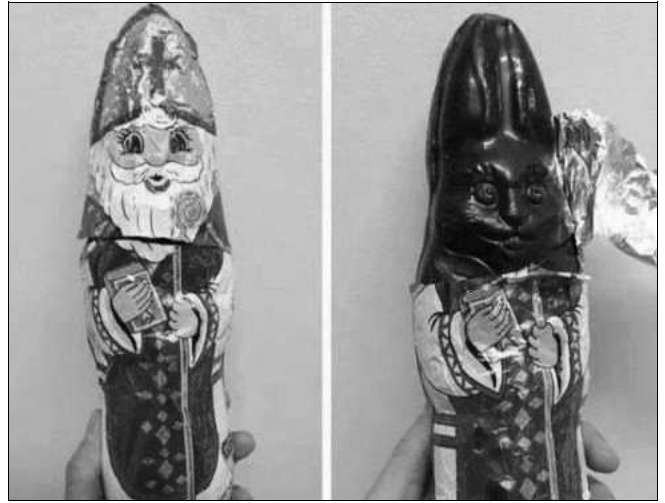
Égő házat oltanak a tűzoltók. Egy férfi többször bemegy az égő házba, majd rövid idő után kijön. Negyedik alkalom után megkérdezik a tűzoltók:
 – Uram, miért szaladgál be az égő házba?
 – Tudják, bent fekszik az anyósom, mindig megfordítom.

*

Két rendőr beszélget:
 – Képzeld, mennyit változott a világ! Eddig nem is lehetett a vallásról beszélni, most meg a rádió bement a vatikáni időjárást is.
 – Tényleg?
 – Persze. Ma reggel a rádióban hallottam, hogy Pápa felett tiszta az ég.

Tüntetés

Húsvéti nyuszi áruhában

*

A zsidó optikus tanítja be segédjét:
 – Amikor a vevő kiválasztotta a szemüvegét, és az árat kérdi, azt mondd: 10 dollár. Ezután figyeld a reakcióját. Ha nem szörnyed el, akkor hozzáteszed: a lencse még 10 dollár. Ha még ezt is elviseli, akkor azt mondd: darabonként.

*

Móricka kérdezi az anyukáját:
 – Mami, miért van az apunak olyan kevés haj a fején?
 – Tudod, kicsim, azért, mert sokat gondolkodik.
 – És neked miért olyan hosszú a hajad?

*

Az indián fiú kérdezi az anyját:
 – A bátyámat miért hívják Felkelő Napnak?
 – Mert kelt a nap, mikor megfogant.
 – És a nővéremet miért hívják Szökkenő Bikának?
 – Mert akkor szökkent a bika, mikor megfogant. De miért akarsz mindent tudni, Lyukas Gumi?

*

Két agysebész beszélget:
 – Képzeld, a múltkor műtöttem egy szőke nőt.
 – És?
 – Felnyitottam a fejét, de csak egy madzagot találtam benne.
 – És?
 – Elvágtam a madzagot.
 – És mi történt?
 – Leesett a két füle...

**A 19. ÉS 20. OLDALT ÖSSZEÁLLÍTOTTA:
 FÁBIÁN GIZELLA**

**SZÁSZRÉGEN és
 VIDÉKE**

Kiadja a SZÁSZRÉGENI
 KOLPING CSALÁDI
 TÁRSULÁS
 ISSN 1454-6183

Alapító tagok: Adorjáni László, Csernátoni József, Demeter József, Pakó Benedek, Márk Endre +

Újságtanács: Bözödi Sándor, Csernátoni József, Fábrián András György, Nagy F. Atilla, dr. Zsigmond Zsolt.

Főszerkesztő: Fábrián András György

Szerkesztőbizottsági tagok: Balla Árpád, Kiss-Miki Melinda, Nagy F. Atilla, Nemes Árpád, Szabó Antal, Székely Rozália.

Weboldal: Madaras Péter

A műszaki szerkesztést és a nyomdai előkészítést az **IMPRESS KIADÓ** végezte.

Készült a marosvásárhelyi I. I. MUREȘAN ȘOMFĂLEAN ANDREI DORIN nyomdában.

A névvel és névjeggyel ellátott írásokért szerzőik felelnek.

Internet: www.regen-videke.home.ro

E-mail: madaraspeter@yahoo.com

fandras59@yahoo.com

Támogatók: RMDSZ, Communitas Alapítvány, RMDSZ Főtitkársága,

Ára: 3 lej